

[Vagn Bro.]

tilstrækkeligt, thi hvis en saadan Anbefaling ikke foreligger, er det jo ikke nok, at det er selv de mest fremragende Mænd, der vil foretage Indsamlingen; hvis Bladet siger nej, kan Henvendelsen ikke komme i det, og derfor tror jeg, vi her har sat en udmærket Indskrænkning, om jeg saa maa sige, som Nr. 1. I 2det Stykke er der Tale om Indsamlinger, hvor man henvender sig skriftligt, jeg maa sige paa den mest stilfærdige Maade, til Folk, og naar man ikke bagefter kan komme og presse dem for et Beløb, er det en Maade, som efter min Mening ingen kan have noget imod. Vi kan derfor ganske tiltræde denne Ændring.

Der er saa Ændringsforslaget under Nr. 3 af Mindretallet. Her er Justitsministerens Forslag tiltraadt af Flertallet under Nr. 4. Jeg vil gerne have Lov til at udtrykke det Haab, at man under Sagens Behandling maa kunne opnaa Enighed mellem Partierne ogsaa om dette. Vi er fra vor Side gaaet med til under Ændringsforslag Nr. 3 at lade de politiske Partiers Indsamlinger være tilladt uden Begrænsning, og vi har under Ændringsforslag Nr. 5, som ogsaa er stillet af Justitsministeren og tiltraadt af Udvalget, gjort det samme for alle anerkendte Trossamfunds Vedkommende. Der forekommer mig da at være en logisk Overensstemmelse mellem Ændringsforslagene Nr. 3 og 5, for saa vidt som man siger, at de grundlovsmæssigt berettigede Institutioner i det politiske Liv og ogsaa i det kirkelige Liv, for de Institutioners Vedkommende, der er tilknyttet anerkendte Trossamfund, dem holder man udenfor. Jeg vil ikke lægge Skjul paa, at Husindsamlinger kan have noget ved sig, som ikke er tiltalende, og hvis det var muligt, at man under Sagens videre Behandling kan forhandle om dette, saa alle kan blive enige, vilde det være godt. Foreløbig maa jeg ud fra disse Betragtninger anbefale det høje Ting at stemme for Ændringsforslag Nr. 3.

Endelig vil jeg gerne takke den højtærede Minister og hele Udvalget, fordi man er gaaet med til den foreslaede Udformning af Ændringsforslag Nr. 5 til § 4; jeg anser denne for at være overordentlig rimelig. Her er der Omraader, hvor efter min Mening Lovgivningsmagten i mindre Grad skal gribe ind, og derfor er det godt, at vi for disse Indsamlinger her har holdt os til saa vide Rammer som muligt. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne anbefale de af Justitsministeren stillede Ændringsforslag, der er tiltraadt af Udvalget, med Undtagelse af Æn-

dringsforslag Nr. 4, i Stedet for hvilket jeg anbefaler at stemme for Ændringsforslag Nr. 3.

Maa jeg lige til Slut have Lov til at bemærke angaaende det, jeg tør næsten sige stereotype Forslag, som er kommet fra de — som de ynder at udtale sig — efter Forretningsordenen ærede Medlemmer Hr. Aksel Larsen og Munch-Petersen. Jeg erindrer et ganske lignende Forslag under de saakaldte Uroloves Behandling. Det skal maaske indgaa som et Led i alle Forslag, og det vil selvfølgelig spare Trykkeriet for en Del Besvær, naar den samme Ordlyd kan gaa igen. Det er jo rigtigt karakteriseret af Udvalgets ærede Ordfører, at det er jo en aparte Tankegang Underændringsforslaget hviler paa. Jeg mener endvidere, det er en Privilegie-Tankegang, der vidner om megen Unormalitet, at de ærede Medlemmer virkelig her i et nordisk parlamentarisk Land mener at kunne komme hver Gang med et Forslag om, at visse Institutioner og visse Partier skal være undtagne. Det forundrer mig forøvrigt, at Bladet „Social-Demokraten“ af de ærede Medlemmer her er ophøjet til at skulle indtage en Undtagelsesstilling, for da dette Blad kalder sig Arbejdernes Presse, vil det jo komme ind under det kommunistiske Forslag. Saa jeg gaar ud fra, at Regeringen er bleven begejstret i Dag ved, at de ærede kommunistiske Medlemmer foreslaar, at „Social-Demokraten“ skal indtage en Undtagelsesstilling.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale en Afstemning som tidligere nævnt.

Kristen Amby: Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro, der talte for Partiet Venstre, har redegjort for de Ændringer, som Udvalget er enedes om, og jeg skal ikke trætte Tinget med at komme ind derpaa.

Ministerens har ment, det var rigtigt at ændre den oprindelige § 3 — hvor der stod, at en offentlig Indsamling gennem Pressen til Fordel for et politisk Parti var tilladt — saaledes, at Indsamlinger til politiske Formaal var tilladt med visse Undtagelser, nemlig Hus- og Gadeindsamling. Naar mit Parti og jeg ikke har ment at kunne gaa med til denne Ændring af § 3, er det begrundet i de faktiske Forhold. For det første mener vi ikke, det er konstateret eller godtgjort, at politiske Partier nogen Sinde har forulempet Borgerne saaledes, at der er Grund til at indskrænke Bestemmelsen med Hensyn til de politiske Partiers Ret til at foretage Indsamlinger, saaledes som de finder for godt. Men for det